

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Nicolaev Ghenadie,
judecători – Timofti Vladimir, Catan Liliana, Guzun Ion și Moraru Petru,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Zvarciuc Marian și de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Zvarciuc Marian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Zvarciuc Marian Ion, născut la 04 august 1988, originar din în s. Petreni, r-ul Drochia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Studenților, 9/20, ap. 21.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.04.2013 – 11.11.2013 (prima instanță).
2. 10.02.2014 – 06.03.2014 (instanța de apel).
3. 26.06.2014 – 07.10.2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2013, în procedura prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Zvarciuc Marian a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de trei ani. A fost obligat în termenul de suspendare a pedepsei de a se prezenta conform graficului stabilit.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Zvarciuc Marian, la data de 11 martie 2013, aproximativ la ora 23:57, aflîndu-se la etajul 6 al blocului locativ amplasat pe bd. Moscovei 9/1, mun. Chișinău, încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, a efectuat patru împușcături din arma pneumatică de model MP-512M Cal. 4,5 cu nr. 07512011989, de la balconul apartamentului indicat în direcția lui Stici Alexandru, care se afla pe trotuarul din preajma farmaciei amplasată pe bd. Moscova 9, mun. Chișinău, ca urmare acesta a fost lovit cu o alică în regiunea capului. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1092 din 12 martie 2013, lui Stici Alexandru i-a fost pricinuit: excoriație cu edem al țesuturilor moi adiacente la

nivelul capului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

În drept, instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului Zvarciuc Marian în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – huliganism agravant, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșite cu aplicarea armei.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Zvarciuc Marian.

3.1. Procurorul în apelul declarat a solicitat aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului, invocând că pedeapsa aplicată este prea blândă, deoarece la aplicarea pedepsei instanța nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, că anterior inculpatul a fost atras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii similare cu stabilirea unui termen de probă, și instanța de judecată o dată i-a oferit șansa de a se corecta, iar realizarea scopurilor pedepsei penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului nu va fi posibilă fără aplicarea unei pedepse privative de libertate pe termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.2. Avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Zvarciuc Marian în apelul declarat a solicitat stabilirea altei categorii de pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal (amendă 200 unități convenționale), invocând că acțiunea civilă înaintată față de inculpat privind încasarea prejudiciului moral și material a fost lăsată fără examinare, dat fiind că partea vătămată a solicitat astfel, deoarece s-a împăcat cu inculpatul și nu are careva pretenții față de el, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat; inculpatul î-și recunoaște vina, se căiește sincer de cele comise, a colaborat cu organele de urmărire penală, se caracterizează pozitiv, este de o vîrstă tînă, nu este dependent de droguri sau alcool, nu se află la evidența medicului psihiatru, are loc permanent de muncă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2014, apelul avocatului Afanas Marin în numele inculpatului Zvarciuc Marian a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care Zvarciuc Marin a fost recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și condamnat la 4 ani și 8 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă față de Zvarciuc Marian a fost aleasă arestul cu luare sub strajă din ziua și locul reținerii. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a indicat, că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, însă nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece față de inculpat nu poate fi aplicată repetat suspendarea condiționată a executării pedepsei, ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului. Instanța de apel a

menționat că conform prevederilor art. 11 alin. (7) Cod penal, pedepsele și antecedentele penale pentru infracțiuni comise în afara teritoriului Republicii Moldova sunt luate în considerare, la individualizarea pedepsei pentru o nouă infracțiune comisă de aceeași persoană pe teritoriul Republicii Moldova.

5. La 21 martie 2014 decizia instanței de apel din 06 martie 2014 este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Zvarciuc Marian, prin care, invocând prevedere art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zvarciuc Marian să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal la pedeapsa cu amendă în mărime de 200 unități convenționale, sau menținerea sentinței.

În motivarea recursului inculpatul a invocat că vina a recunoscut-o, se căiește sincer de cele comise, după cele comise duce un mod de viață adecvat, a colaborat cu organele de urmărire penală la descoperirea infracțiunii, are la întreținere pe soția Lungu Viorica care la moment este însărcinată. Totodată, inculpatul a menționat, că afirmațiile acuzatorului de stat referitor la faptul că anterior a comis infracțiune similară, asemenea fapt a avut loc în timpul minoratului și conform prevederilor art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către un minor se consideră circumstanță atenuantă, ceea ce nu a fost luat în considerare.

5.1. La 25 aprilie 2014 avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Zvarciuc Marian a declarat recurs ordinar, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie constatat, că în acțiunile inculpatului Zvarciuc Marian nu există stare de recidivă, să fie menținută sentința, invocând că:

- Inculpatul î-și recunoaște vina, se căiește sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, este căsătorit, nu este dependent de alcool și droguri, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, are loc de muncă stabil, dispune de venituri salariale;

- nu a fost luat în considerare de către instanța de apel faptul că infracțiunea similară comisă de către Zvarciuc Marian a avut loc în perioada minoratului, ceea ce se consideră circumstanță atenuantă;

- instanța de apel la emiterea deciziei eronat a argumentat că instanța de fond nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal;

- instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia, că inculpatul la data comiterii infracțiunii în Federația Rusă n-a executat sentința Judecătoriei Drochia din 09 noiembrie 2004;

- instanța de apel în decizia sa nu a constatat faptul, că inculpatul a fost condamnat în Federația Rusă, ci doar s-a expus: „se vede că Zvarciuc Marian a fost condamnat în Federația Rusă de judecătoria Niculinsc, reg. Moscova”;

- sentința emisă în privința inculpatului de judecătoria Niculinsc, reg. Moscova n-a fost recunoscută de instanța națională a Republicii Moldova, respectiv nu poate fi constatată stare de recidivă.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide admiterea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile ordinare la 21 martie 2014 și la 25 aprilie 2014, împotriva deciziei instanței de apel din 06 martie 2014, pronunțată la 07 aprilie 2014, în termen.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea hotărîrii atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

7. Referitor la recursurile ordinare declarate de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Zvarciuc Marian și de către inculpatul Zvarciuc Marian.

Din textul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit constată că recurenții nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică hotărîrea judecătorească adoptată pe caz, numai în latura penală referitor la aplicarea pedepsei.

În opinia Colegiului lărgit, instanța de apel la judecarea cauzei penale a admis o eroare, care poate fi corectată de către instanța de recurs.

Invocînd doctrina penală, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărîrilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului rezultă, că recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța obligatoriu urmează să ia în considerare prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Raportînd prevederile legale menționate la speța supusă judecării, Colegiul penal lărgit atestă că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximum și din minimum prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului. Astfel, limita maximă a sancțiunii prevăzute de *art. 287 alin. (3) Cod penal - 7 ani închisoare*, fiind redusă cu o treime va constitui „4 ani 8 luni închisoare”, iar limita minimă - 3 ani închisoare va constitui „1 an închisoare”.

Conform cazierului juridic (f.d. 41) eliberat pe numele lui Zvarciuc Marian Ion se vede că acesta a fost condamnat în Federația Rusă, de Judecătoria Niculinsc, reg. Moscova la 03 noiembrie 2008 în baza art. 158, 166 CP FR la 3 ani închisoare, însă în materialele cauzei nu există hotărîri judecătorești adoptate în procedura prevăzută de art. 558-559 Cod de procedură penală privind recunoașterea hotărîrilor instanțelor străine, în concluzie această sentință nu poate produce efecte juridice pe teritoriul Republicii Moldova.

Tot din cazierul juridic (f.d. 41) al inculpatului Zvarciuc Marian se vede că el a mai fost condamnat la 09 noiembrie 2004 de Judecătoria Drochia pe art. 287 alin. (3); 287 alin. (2) lit. b) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal la 5 ani închisoare condiționat cu termen de probă 4 ani, copia sentinței este la f.d. 64-66, din care rezultă că inculpatul Zvarciuc Marian a comis faptele infracționale în perioada din 06 iulie 2003 - 07 iulie 2003, adică în perioada minoratului.

Conform prevederilor art. 34 alin. (5) lit. a) Cod penal la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului, ce instanța de apel a ignorat constatând recidiva, dar totodată tipul de penitenciar l-a stabilit semiînchis, ce nu corespunde art. 72 alin. (4) Cod penal, admitând astfel erori esențiale de drept.

Reieșind din motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că în speța dată, la stabilirea pedepsei nu poate fi recunoscută starea de recidivă, ceea ce instanța de apel a neglijat, aplicând nemotivat și pedeapsa maximă prevăzută de lege inculpatului Zvarciuc Marian, ce urmează a fi corectat, fiind casată parțial decizia atacată și rejudecată cauza în partea stabilirii pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, Colegiul lărgit invocă că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Zvarciuc Marian pentru infracțiunea comisă, instanțele inferioare nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante ca: caracteristica pozitivă, recunoașterea vinei, căința sinceră, de circumstanțe agravante indicate în rechizitoriu (f.d. 77) - săvârșirea infracțiunii cu folosirea armei, consideră că corectarea și reeducarea inculpatului Zvarciuc Marian nu este posibilă fără izolarea lui de societate și urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

8. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpatul Zvarciuc Marian și de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Zvarciuc Marian, casează în partea stabilirii pedepsei decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2014 și sentința Judecătorei sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2013 în privința lui **Zvarciuc Marian Ion**, rejudecă cauza, pronunțând următoarea hotărîre.

Lui **Zvarciuc Marian Ion**, condamnat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, i se aplică pedeapsa sub formă de închisoare, pe termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei de calculat de la data reținerii lui **Zvarciuc Marian Ion**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **21 octombrie 2014**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Catan Liliana

Guzun Ion

Moraru Petru